

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№19-20 (2853-2854)

П'ятниця,
28 грудня 2012 року

Ціна договірною

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

Шановні викладачі, співробітники та студенти Харківського національного медичного університету!

Новорічні свята — особливі для кожного з нас. Так вже традиційно склалося, що в ці дні ми підбиваємо підсумки року минулого, аналізуємо перемоги та досягнення. У наших силах домогтися того, щоб наступний рік став помітним кроком у напрямі поліпшення життя кожного з нас, для того, щоб у передноворічний час у людей були тільки святкові клопоти. Перекоаний, що попереду — плідні трудові будні, які принесуть нашому університету вагомий та реальний здобутки, і цей рік стане початком гарних змін та виправдає найсміливіші сподівання, принесе із собою успіх та процвітання.

Напередодні Нового року та Різдва Христова щиро бажаю Вам міцного здоров'я, щастя, родинного тепла й затишку. Нехай у ці дні у Ваших оселях звучать ширі та величні слова колядок і щедрівок, а новий рік принесе вам удачу в справах, віру у свої можливості, буде плідним на добро, багатим на щастя, щедрим на трудові звершення.

З найщирішими побажаннями,
ректор університету **Володимир Лісовий**

В переулке под фонарною белесою
луною
Хоровод водили девочки-снежинки,
В проводах резвился ветер, ах,
мальчишка озорной,
Крыш оркестр играл на этой
вечеринке,
С неба сыпал жемчуг щедрый
капельмейстер-небосвод,
И дома друг другу окнами моргали,
Прошлогодний лист ворвался в
Новый год
И ему снежинки в вальсе помогали.
Полусонный город мерно, в такт
покачивал мосты,
На щеках зари лишь проступал
румянец,
И откуда мостовые будут все еще
пусты —
Будет вечно длиться новогодний
танец.

ПОДІЯ

ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ

21 листопада відбулося перше організаційне засідання Спеціалізованої вченої ради Д 64.600.06, яка утворена в Харківському національному медичному університеті наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України за № 1049 від 26.09.2012 р.

До складу Спеціалізованої вченої ради увійшли досвідчені фахівці в галузі соціальної медицини, гігієни та професійної патології, що надає можливість розглядати дисертації з цих спеціальностей.

Відкрив засідання ректор університету Володимир Лісовий. Він підкреслив важливість підготовки наукових кадрів, висококваліфікованих спеціалістів-науковців у таких галузях, як соціальна медицина, гігієна та професійна патологія, представив склад Спеціалізованої вченої ради та побажав успіхів і плідної праці.

— ВІТАЄМО —

5 грудня на засіданні Наукової ради з клінічних дисциплін Національної академії медичних наук України директором ДУ «Інститут терапії ім. Л.Т.Малої НАМН України» обрано академіка НАМН України професора Олександра Миколайовича Біловола.

Колектив Харківського національного медичного університету щиро вітає Олександра Миколайовича і бажає високих досягнень у реалізації всіх його планів та задумів.

ART *Терапія*

стор. 16

— ВІТАЄМО ДИПЛОМАНТІВ КОНКУРСУ! —

27 листопада у Палаці студентів НУ «Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого» відбулася урочиста церемонія нагородження переможців XIV обласного конкурсу «Вища школа Харківщини — кращі імена».

На святі були присутні керівники області й міста, ректори та директори вищих навчальних закладів, переможці, дипломанти, учасники конкурсу, провідні вчені, викладачі та науковці, студенти вищих навчальних закладів Харківської області. У конкурсі взяли участь 168 викладачів із 51 вищого навчального закладу нашого регіону. Переможців визначили у 7 номінаціях: «Декан факультету», «Завідувач кафедри», «Викладач гуманітарних дисциплін», «Викладач фундаментальних дисциплін», «Викладач професійно-орієнтованих дисциплін», «Науковець», «Молодий науковець».

Дипломантом у номінації «Декан факультету» став декан III медичного факультету професор Микола Володимирович Панченко. У номінації «Науковець» дипломантом визнано завідувача кафедри педіатрії № 1 та неонатології професора Ганну Сергіївну Сенаторову.

Творчим привітанням для всіх став виступ симфонічного оркестру Харківської обласної філармонії.

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ АНАТОЛІЯ ЯКОВИЧА ЦИГАНЕНКА (25.06.1929 – 29.11.2012)

29 листопада 2012 року на 84-му році пішов із життя **Анатолій Якович Циганенко** – почесний ректор Харківського національного медичного університету, відомий учений-мікробіолог, видатний організатор вищої медичної освіти СРСР та України.

Анатолій Якович був яскравою, неперевершеною особистістю, наставником та вчителем з великої літери, його лекції згадують випускники медичного університету різних років.

Великий організаторський талант і прогресивні ідеї щодо подальшого розвитку навчального процесу дозволили Анатолію Яковичу протягом багатьох років плідно працювати на найвищих посадах у медичному університеті. З 1964 по 1986 р. він був проректором з навчальної роботи, в 1986-2005 рр. – ректором Харківського державного медичного університету, з 2005 р. й до останніх днів свого життя – почесним ректором Харківського національного медичного університету.

Славний трудовий шлях в організаторській та науково-педагогічній діяльності Анатолія Яковича отримав високе урядове та громадянське визнання: він був доктором медичних наук, професором, мав почесне звання «Заслужений працівник вищої школи УРСР», був обраний дійсним членом Української Екологічної Академії наук, академіком Української АН, академіком АН Вищої школи України, академіком Міжнародної академії комп'ютерних наук і систем, академіком Нью-Йоркської академії наук, академіком Польської академії медицини, академіком Всесвітньої академії медицини ім. Альберта Швейцера, його заслуги відзначено Великою Золо-

тою командорською медаллю Всесвітньої академії медицини ім. Альберта Швейцера. Він став Почесним академіком Української медичної стоматологічної академії, почесним професором Тернопільського державного медичного університету та Харківського інституту мікробіології та імунології ім. І.І. Мечникова НАМН України.

Анатолія Яковича нагородили Почесною відзнакою Президента України – він став повним кавалером ордена «За заслуги», також нагороджений почесними грамотами Президії Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, орденами «Знак пошани», «За трудові досягнення» IV ступеня, «За розвиток науки і освіти», медалями «Ветеран праці», «За доблесну працю», почесною відзнакою УАН «За творчі здобутки» I ступеня, знаком «Відмінник освіти України», золотою медаллю «10 років незалежності України», визнаний Харків'янином XX століття та Харків'янином 2002 року.

«Навчитися лікувати – ще не все. Головне – навчитися любити людину», – цей вислів належить А.Я. Циганенку, і особистим прикладом він втілював цю тезу в житті.

Ректорат, співробітники й студенти Харківського національного медичного університету, мікробіологи, вірусологи, імунологи та все медичне товариство України сумують через втрату Анатолія Яковича Циганенка, якого ми назавжди запам'ятаємо як оптимістичну, енергійну та чуйну людину.

Віце-прем'єр-міністр України – Міністр охорони здоров'я України Раїса Богатирьова висловила співчуття у зв'язку зі смертю Почесного ректора Харківського національного медичного університету Анатолія Яковича Циганенка.

Висловлюю глибоке співчуття рідним та близьким покійного у зв'язку з тяжкою втратою – смертю найдорожчої для Вас людини.

Поділяю біль невинної втрати, сумую разом із Вами та підтримую Вас у цю важку мить.

Наукова школа, викладацький та студентський колектив Харківського національного медичного університету втратили провідного діяча вищої медичної освіти та науки, талановитого організатора сфери охорони здоров'я.

Пішов у вічність Великий Ректор та Великий Учитель, чуйна, талановита та щиросердечна людина, яка усе своє життя присвятила найблагороднішій праці – вихованню та навчанню не одного покоління лікарів для України і багатьох країн світу.

Світла пам'ять про видатного вченого та прекрасну людину Анатолія Яковича Циганенка назавжди збережеться у наших серцях.

ЩОБ ПАМ'ЯТАЛИ

ПРОЩАЛЬНА ПАНАХИДА

30 листопада в Харківському національному медичному університеті пройшла громадянська панахида по почесному ректору академіку Анатолію Яковичу Циганенку. Церемонія прощання відбулася у фойє актові зали, яка була переповнена бажаючими віддати останню шану видатному вченому, педагогу та лікарю.

Із прощальним словом виступив виконуючий обов'язки ректора професор Валерій Капустник: «Уся медична спільнота зазнала невинної втрати – пішов з життя наш почесний ректор, талановитий науковець, керівник, учитель, який виховав плеяду знаних фахівців у галузі медицини».

Прощатися з Анатолієм Яковичем і висловити щирі співчуття рідним прийшли представники влади області й міста: віце-губернатор Ігор Шурма та заступник міського голови Світлана Горбунова-Рубан. Вони наголосили на тому, якою втратою для Харкова і України в цілому стала смерть Анатолія Яковича Циганенка, який уособив цілу історичну епоху.

Зі словами глибокого суму до близьких і колег звернулися соратники та учні почесного ректора народний депутат України Олександр Біловол, ректор Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця Віталій Москаленко, ректор Національного фармацевтичного університету Валентин Черних, ректор НУ «Юридична академія України ім. Я. Мудрого» Василь Тацій та ін.

На адресу Харківського національного медичного університету зі словами щирого співчуття надіслали телеграми Віце-прем'єр-міністр – Міністр охорони здоров'я України Раїса Богатирьова, губернатор Харківської області Михайло Добкін, міський голова Геннадій Кернес, Міністр охорони здоров'я АР Крим Олександр Каневський та ін.

У цей скорботний день попрощатися з Анатолієм Яковичем прийшли його численні учні, яким він завжди прагнув передати не тільки свої глибокі знання, але й тепло душі та безмежну відданість справі. Світла пам'ять про Анатолія Яковича Циганенка назавжди збережеться в наших серцях!

ПАМ'ЯТАЄМО
СЛУЖІННЯ ВІТЧИЗНІ ТА ЛЮДЯМ

Медична спільнота Харкова та України зазнала надзвичайної втрати – пішов із життя почесний ректор Харківського національного медичного університету, заслужений працівник вищої школи УРСР, доктор медичних наук, професор, дійсний член багатьох громадських академій та асоціацій Анатолій Якович Циганенко – справжній педагог, талановитий науковець, мудрий керівник. Майже 64 роки його життя були нерозривно пов'язані з науково-педагогічним колективом медичного університету – саме тут він пройшов яскравий шлях від студента до видатного вченого.

Анатолій Якович Циганенко народився 25 червня 1929 р. в маленькому українському селі Кочубеївка Чутівського району Полтавської області в сім'ї залізничників. Мати Анатолія Яковича померла, коли йому було лише 4 роки. Мабуть, саме ця трагічна подія зробила його особливо чуйним до чужих проблем, а також зразковим чоловіком і батьком.

На формування життєвої позиції Анатолія Яковича вплинули роки Великої Вітчизняної війни та складні часи повоєнного відновлення країни, коли він був молодого людиною і мав багато надій і планів на майбутнє.

У родині сподівалися, що син продовжить сімейну традицію, однак він обрав медицину. У 1948 році після закінчення Миргородської середньої школи №3 Анатолій Циганенко вступив на перший курс Харківського медичного інституту, з яким пов'язано подальше становлення і розвиток його особистості.

Після закінчення інституту з відзнакою з 1954 по 1956 р. Анатолій Якович навчався в аспірантурі на кафедрі мікробіології під керівництвом відомого мікробіолога члена-кореспондента АМН СРСР Василя Степановича Деркача. У 1958 р. він захистив кандидатську дисертацію на тему «Експериментальне вивчення комбінованої дії антибіотиків на *Vast. Proteus*», а в 2002 р. – докторську дисертацію на тему «Імунопатологічні механізми формування імунодефіцитних станів під впливом детергентів». На кафедрі мікробіології Анатолій Якович працював спочатку асистентом, а згодом пройшов шлях до ректора Харківського державного медичного університету. З 1971 по 2012 р. професор А.Я. Циганенко був завідувачем кафедри мікробіології, вірусології та імунології університету.

Великий організаторський талант і прогресивні ідеї щодо подальшого розвитку навчального процесу дозволили Анатолію Яковичу протягом понад 50 років плідно працювати на найвищих адміністративних та партійних посадах університету. Спочатку його обрали секретарем комсомольської організації, потім він став секретарем партійного комітету, з 1964 по 1986 р. був проректором з навчальної роботи, в 1986–2005 рр. – ректором Харківського державного медичного університету, з 2005 по 2012 р. – почесним ректором Харківського національного медичного університету.

Під керівництвом професора В.С. Деркача Анатолій Якович започаткував дослідження комбінованої дії антибіотиків на різні властивості мікроорганізмів, першим із вітчизняних мікробіологів розкрив глибокі біохімічні механізми впливу антибіотиків на фагоцити, висловив важливу думку щодо прямого зв'язку між зміною активності ферментів лейкоцитів та проникної здатності мембран під впливом антибіотиків.

Під керівництвом професора А.Я. Циганенка співробітники кафедри виконали серію наукових робіт із вивчення комбінованої дії антибіотиків та біостимуляторів при гнійних інфекціях. Виявлені ними в експерименті активні комбінації антибіотиків і біостимуляторів знайшли практичне застосування в хірургічних відділеннях лікарень м. Харкова.

Анатолій Якович брав активну участь у розробленні вітчизняних антибактеріальних препаратів, 18 із яких створені за його участю. Згідно з рішенням Фармакологічного центру МОЗ України вони дозволені для медичного застосування, їх виробляє вітчизняна фармацевтична промисловість.

Професор А.Я. Циганенко створив свою школу мікробіологів. Під його керівництвом виконано 3 докторські та 25 кандидатських дисертацій. У науковому доробку видатного вченого більше 600 наукових статей, понад 40 монографій, 39 авторських свідоцтв і патентів. Анатолій Якович став співавтором 7 підручників, серед яких – «Медична мікробіологія, вірусологія та імунологія», та 36 навчальних посібників. Він був одним з авторів та редакторів посібника «Клінічна фармакологія».

Окремо слід відзначити велику організаторську роботу А.Я. Циганенка з розвитку Харківської вищої медичної школи, проведену ним на посаді проректора й ректора Харківського медичного інституту, а потім Харківського державного медичного університету. Багато часу, сил та енергії віддав Анатолій Якович удосконаленню навчального процесу, підготовці кваліфікованих медичних кадрів, покращанню матеріально-технічної бази університету. Саме в той період на базі клінічних кафедр університету та профільних науково-дослідних інститутів були створені й до сьогодні успішно працюють навчально-науково-виробничі об'єднання: «Терапія», «Хірургія», «Акушерство та гінекологія», «Медична радіологія», «Медична генетика», «Урологія та нефрологія». Створення ННПО значно розширило можливості основних видів діяльності університету та дозволило залучити до підготовки молодих спеціалістів матеріальну базу й кваліфіковані кадри науково-дослідних установ. З ректорською діяльністю А.Я. Циганенка пов'язаний початок застосування прогресивних технологій навчання, комп'ютеризації навчального процесу та науково-дослідної роботи.

Ректору А.Я. Циганенку наш університет зобов'язаний розширенням матеріальної бази завдяки будівництву 7 гуртожитків, 3 навчальних корпусів, унікального для України стоматологічного центру – клінічної бази стоматологічного факультету. Він брав активну участь у будівництві корпусу Харківської обласної клінічної лікарні.

Чималих зусиль доклав Анатолій Якович до реорганізації Харківського медичного інституту у Харківський державний медичний університет. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 22 квітня 1994 р. університет за результатами акредитації Міністерства освіти України отримав вищий – IV рівень акредитації. За ініціативою Анатолія Яковича в 1996 році вперше в Україні було розпочато набір студентів на англійське навчання. За результатами рейтингу 2001 року «Софія Київська» серед вищих навчальних закладів України в номінації «Вищий навчальний медичний заклад» Харківський державний медичний університет визнаний кращим і нагороджений Почесною грамотою.

ПАМ'ЯТАЄМО**Початок на стор. 3**

Важко належним чином оцінити організаторський талант Анатолія Яковича, його вміння тонко відчувати людську особистість і знаходити індивідуальний підхід до кожного. Будучи керівником великого закладу, А.Я. Циганенко добре знав своїх співробітників, їх сильні та слабкі сторони, але він ніколи не ставив свою особистість над колективом, тому до Анатолія Яковича завжди зверталися з різними питаннями й були впевнені в його цінній пораді та допомозі. Сьогодні значну частину колективу університету складають співробітники, прийняті на роботу особисто Анатолієм Яковичем.

З надзвичайною теплотою та увагою Анатолій Якович ставився до молоді університету; у свою чергу студенти відповідали йому взаємною щирістю любов'ю та повагою. Понад 25 тис. випускників нашого університету різних років отримали дипломи з підписом ректора А.Я. Циганенка.

Харківський національний медичний університет втратив справжнього педагога, мудрого керівника, видатну особистість, людину, яка протягом всього життя наполегливо і послідовно працювала над розвитком медичної науки. Життєвий шлях Анатолія Яковича Циганенка – зразок людської гідності, працелюбності, відповідальності, добропорядності, вміння толерантно працювати з людьми.

Колектив Харківського національного медичного університету в глибокій скорботі розділяє біль та гіркоту втрати з родиною. Пам'ять про Анатолія Яковича як про добру, чуйну людину, великого оптиміста назавжди збережеться в наших серцях.

Ректор університету **Володимир Лісовий**

Бывает так...

Бывает так... Великие уходят... Их ценный вклад для нас не перечесать. Весь мир скорбит, когда их миг приходит И все, что можем мы – отдать им честь.

Что потерял весь мир и так всем ясно, Что каждый для себя – увидит Бог, Я заявлю, что жил он не напрасно, Великий был ученый, педагог.

Он был целован Богом, добр, умен, Всем помогал, не думая, что трудно... Сейчас Великий в землю погребен И без него теперь встречаем утро...

Бывает так. Великие уходят...

Марина Копитько, стоматологический факультет, III курс, 1 гр.

СПОГАДИ**Низький уклін учителю і наставнику**

Для Анатолія Яковича любов до людей була головним життєвим пріоритетом. До нього завжди зверталися люди зі своїми великими й маленькими проблемами, кожна з яких ставала його особистою. Особливим було й ставлення до молоді. Він зазначав, що справжній наставник має лише допомогти учню: «Учитель мусить не заважати працювати своїм учням, а розвинути їхні кращі якості, надавати можливість реалізувати ідеї». У свою чергу, студенти, аспіранти, молоді науковці віддавали йому любов'ю та повагою.

«Все свои лучшие качества Анатолий Яковлевич унаследовал от родителей, учителей, соратников и щедро делился с нами – своими учениками».

«Быть педагогом, ученым, администратором тяжело. Анатолий Яковлевич много лет успешно с этим справлялся. Он умел найти выход из тупиковых ситуаций и выделить главное – “отделить зерно от плевел”».

«Как научный руководитель А.Я. Цыганенко был очень демократичен: он никогда не ограничивал свободу мышления своих учеников. Для Анатолия Яковлевича главное, чтобы у аспиранта было желание, трудолюбие, упорство и стремление к работе. Но в трудный момент он всегда приходил на помощь».

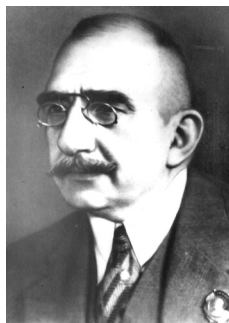
«Анатолий Яковлевич всегда умел собрать и сплотить вокруг себя талантливых людей, которые не случайно пришли в науку. Умение выбрать нужного человека в нужный момент – это настоящий талант руководителя».

«Его человечность, способность запоминать мелочи, из которых состоит наша жизнь, это и есть ключик, который всегда открывал наши сердца».

НАУКА БЕЗ ГРАНИЦ**Владимир Петрович Воробьев**

31 октября исполнилось 75 лет со дня смерти Владимира Петровича Воробьева – известного ученого-новатора, человека, чьи труды, безграничные знания и изобретения в области анатомии выдержали испытание судьбой и подтвердили свою неоспоримую важность.

Владимир Петрович родился в небогатой семье, что не помешало ему поступить в Императорский Харьковский университет. Он прошел путь от студента до профессора. Этому предшествовали годы неутомимой научной деятельности и работы на кафедре анатомии. То, что сейчас студенты называют «анатомическим кружком», для Воробьева было вторым домом, где он пришел к своим научным открытиям, создавал препараты, неоднократно удостоенные наград. В студенческие годы Воробьев написал три работы, за которые был награжден двумя золотыми медалями и премией. Уже будучи преподавателем, он выдерживал колоссальные нагрузки на кафедре, прошел испытание на звание заведующего кафедрой, приняв эту должность у своего любимого наставника – знаменитого профессора А.К. Белоусова.

По инициативе Владимира Петровича был основан единственный в мире музей сравнительной анатомии человека. Для создания препаратов, хранящихся в этом музее, В.П. Воробьев ознакомился с анатомическими изысканиями самого Леонардо да Винчи.

Владимир Петрович – автор знаменитых научных работ и первого советского «Атласа анатомии человека». Он успешно совмещал изнуряющую работу в препаровочной с обучением студентов и общественной деятельностью.

Но по-настоящему остаться в сердцах людей, не имеющих отношения к медицине, Владимир Петрович смог благодаря участию в 1924 году в бальзамировании тела Владимира Ленина.

Лауреат Ленинской премии, академик АН УССР, доктор медицинских наук, заслуженный профессор СССР, кавалер ордена Ленина Владимир Петрович Воробьев – крупнейший специалист в области нормальной анатомии человека и сравнительной анатомии, блестящий педагог и пропагандист научных знаний. Он навсегда останется в первых рядах выдающихся ученых, которыми гордится наш университет.

дмир Петрович Воробьев – крупнейший специалист в области нормальной анатомии человека и сравнительной анатомии, блестящий педагог и пропагандист научных знаний. Он навсегда останется в первых рядах выдающихся ученых, которыми гордится наш университет.

Марк Адамский, студент (II медфакультет)

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ПЕДАГОГІЧНА КУЛЬТУРА ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ

21 листопада 2012 р. у Харківському національному медичному університеті відбулася **XLVI** навчально-методична конференція «Педагогічна культура викладача вищої школи».

Такі конференції давно стали традиційними в нашому університеті. Вони дають можливість проаналізувати вже впроваджені методи та форми педагогічної майстерності, культури, компетентнісного підходу в навчальний процес та зробити висновки щодо подальшого його покращення.

Відкрив конференцію ректор університету професор Володимир Лісовий. У своїй промові він відзначив досягнення діяльності колективу, зупинився на окремих недоліках, на які треба звернути особливу увагу під час формування педагогічної культури викладача та його професійної компетентності, адже на сучасному етапі відсутні факультети підвищення кваліфікації для викладачів, де суттєву увагу приділяли саме питанням педагогіки. Впровадження в навчальний процес головних принципів педагогічної культури викладача значно покращує навчальний процес та підвищує престиж університету у світовій освітянській системі.

Досвідчені співробітники кафедр, молоді викладачі та науковці підготували 97 робіт, які увійшли до збірника матеріалів навчально-методичної конференції ХНМУ. Для доповідей було відібрано 5 робіт, які заслухали та обговорили під час проведення конференції.

У представлених доповідях було підкреслено, що формування педагогічної культури викладача – це досить складний та тривалий процес, який залежить не тільки від самого викладача, а й від тих вимог, які мають місце в суспільстві в цілому та у кожному навчальному закладі окремо. Особливого значення ці вимоги набувають у медичному університеті, де особистість викладача, зокрема його зовнішній вигляд, повинні поєднувати загальні принципи педагогічної культури зі специфікою діяльності, до якої готуються майбутні лікарі.

У професійному середовищі важливі не лише знання, але й практичні, комунікативні, правові навички, а також постійна самоосвіта – тобто ключові компетенції майбутнього лікаря.

Під компетентнісним підходом до професійно-педагогічної освіти лікаря слід розуміти єдину систему визначення цілей, змісту, організаційного й технологічного забезпечення процесу підготовки викладача на основі виділення спеціальних, загальних і ключових компетенцій, які гарантують високий рівень і результативність професійно-педагогічної діяльності викладача. Такий підхід передбачає застосування знань, умінь та навичок при вирішенні проблемних та нестандартних ситуацій та обговорення їх у групах, що надає можливість відпрацювати у студентів комунікативну, соціальну та предметну компетентність.

Щодо змісту комунікативного процесу, незаперечним є колосальне науково-практичне, дидактичне надбання вітчизняної медицини, здавна визнане в усьому світі. Більшість кафедр погоджуються, що основою навчання мають бути саме вітчизняні традиції. Слід відзначити, що, порівняно з вітчизняними і навіть з іноземними російськомовними студентами, англомовні студенти більш вмотивовані до навчання в загальному розумінні й більше орієнтовані на систему охорони здоров'я країн потенційного працевлаштування.

Провідними напрямками на шляху підвищення якості підготовки фахівців є впровадження новітніх технологій навчання, подальше удосконалення його науково-методичного та інформаційного забезпечення, підтримання високого рівня навчально-методичного й професійного потенціалу науково-педагогічного складу.

В.Д. Марковський, проректор з науково-педагогічної роботи, професор,

Н.С. Тітова, доцент

МНЕНИЕ

ШКОЛА ВЫСШАЯ И ШКОЛА СРЕДНЯЯ

Состоявшаяся в университете конференция, посвященная личности преподавателя, стимулировала желание подчеркнуть, что роль преподавателя в высшей школе – это не просто роль учителя в нашем обычном общепринятом понимании.

Школьный учитель должен в первую очередь вложить определенный объем знаний независимо от того, хочет этого учащийся или нет. Требования к школьнику довольно высоки: читать, писать, считать, пересказывать и отвечать на конкретный вопрос. Ответ тут же получает оценку, которая имеет для ученика многоплановое значение. Отношения школьник-учитель редко бывают взаимопонятными.

Преподаватель высшего учебного заведения имеет дело со взрослым человеком, обучение которого безусловно связано с обогащением памяти, приобретением умений и навыков, но еще больше вуз формирует способность самостоятельно ставить вопросы и разрешать их, а преподаватель является наставником. Высокий научный уровень преподавателя делает его фасилитатором (facilitate – облегчать, продвигать) студента, около 40% бюджета времени которого отведено на самостоятельную работу.

Высшая школа формирует не только специалиста, но и высококультурного человека в широком понимании. Его культура должна быть философской: мы освободились от оков материализма и поднимаемся на высокий духовный уровень.

Высшее образование – это не потребление информации, а создание личности. При этом обучающийся поднимается на качественно новый уровень, и эта ответственность проявляется в индивидуальных особенностях. К ним относятся эрудиция, наблюдательность, критический склад ума, стремление к самообучению и самосовершенствованию, смелость и настойчивость, оригинальность, инициативность и т.д.

Введение рейтинговой системы оценки студентов стимулирует их к получению высокой оценки на каждом занятии, но «10 восхождений на Эльбрус не идентичны одному восхождению на Эверест». Перейдя на Болонский процесс обучения в вузе, важно не снизить престиж высшей школы и роль преподавателя, показателем работы которого стало успешное преодоление студентом кроковских тестов.

В.Е. Ещенко, доцент кафедры патофизиологии

ДУХОВНА ПІДТРИМКА

ЗУСТРІЧ У РАМКАХ
МІЖНАРОДНОГО ФЕСТИВАЛЮ
ПРАВОСЛАВНОГО КІНО «ПОКРОВ»

29 листопада в університеті відбулася зустріч делегації Харківської єпархії Української Православної Церкви зі студентами за участю кафедри суспільних наук.

Гостями нашого університету стали архимандрит Іоасаф, заступник відділу у справах молоді Харківської єпархії отець Федір та співробітник Синадального відділу у справах молоді, професійний психолог Анна Лелик. Метою зустрічі стало укріплення духовно-ціннісних орієнтирів сучасного студентства та ознайомлення з тематикою фільмів Міжнародного фестивалю православного кіно «Покров», що проводиться в Харкові з 25 по 30 листопада 2012 року.

На початку зустрічі психолог Анна Лелик ознайомила студентів з поглядами відомого психолога і письменника Віктора Франкла та відповіла на запитання. Далі увазі першокурсників було представлено фрагмент з телеспектаклю «Оскар і Розова Дама» за участю відомої актриси Аліси Фрейдліх. Гуманний зміст спектаклю глибоко вразив вразив своєю гостротою, трагізмом та нескореністю духу маленької дитини у протистоянні зі страшною хворобою. Наприкінці зустрічі гості подарували бібліотеці книги Анни Лелик «Не чужие дети» та «Наука о душе или не современная психология». Організатори зустрічі та гості домовилися про подальше співробітництво у справі духовної підтримки молоді.

О. В. Троценко,
ст. викладач кафедри суспільних наук

СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

КРІЗЬ ТЕРНИ ДО ЗІРОК

До 120-річчя зі дня народження видатного релігійного і суспільного діяча патріарха Йосипа Сліпого 22 листопада в університеті відбулася наукова конференція, присвячена цій визначній події. Першокурсники проявили неабияку ініціативу і представили змістовну й цікаву інформацію у вигляді презентації та доповідей про відомого діяча греко-католицької церкви.

Розпочав конференцію завідувач кафедри суспільних наук професор Ігор Робак: «Per aspera ad astra – крізь терни до зірок. Цей крилатий латинський вислів став життєвим девізом великого подвижника, непохитного борця за волю України й праведного мученика патріарха української греко-католицької церкви Йосипа Сліпого. Перед початком конференції хочу побажати всім доповідачам глибоких і цікавих доповідей, а слухачам – уваги й сумлінності у сприйнятті матеріалу».

З доповідей студенти дізналися про життя й діяльність Йосипа Сліпого у роки Другої світової війни та тюремного ув'язнення, про його внесок у відродження української греко-католицької церкви та ін. Наостаннє завідувач відділу Наукової бібліотеки В. Серпухова представила огляд літератури про життя та діяльність патріарха Йосипа Сліпого.

Митрополит народився 17 лютого 1892 року в багатодітній родині хліборобів. Ще з другого класу маленький Йосип вивчав польську і німецьку мови, захоплювався наукою та жив суто за релігійними принципами.

У 1911 році Йосип Сліпий закінчив з відзнакою Тернопільську гімназію та, здобувши атестат, вступив до Львівської семінарії. Згодом у 1922 він став професором догматики, а у 1926 його призначили ректором. На цьому досягнення Йосипа не завершилися. Він також стає організатором Богословського наукового товариства, а з 1926 р. – його незмінним головою. Також він був засновником та редактором квартальника «Богословія», членом кураторії львівського музею, заступником голови Українського католицького союзу. Це є доказом феноменальної активності та цілеспрямованості Йосипа. Він багато подорожував, пізнав світ і всі сили спрямував на саморозвиток. Однак 11 квітня 1945 року для Сліпого почався «найболісний етап» його життя: радянська влада мала намір ліквідувати греко-католицьку церкву, і будь який опір суворо карався. Так і сталося з митрополитом – спочатку його засудили на вісім років та спонукали перейти у православ'я, але він не погодився на таку пропозицію і за це просидів за ґратами вісімнадцять років. Навіть у неволі Йосип не втрачав своєї гідності й користувався повагою не тільки в інших в'язнів, а й у адміністрації. Після визволення і до своєї смерті він перебував за кордоном, де намагався довести всім, що українська греко-католицька церква існує і варта певної поваги. 7 вересня 1984 року Йосип помер у Римі, де провів останні роки свого життя.

«Per aspera ad astra» – саме такими словами розпочалася перша доповідь про діяльність Сліпого. Цей відомий вислів повністю відповідає життєвому шляху патріарха. Наразі ми можемо впевнено стверджувати, що ця людина пройшла крізь життєве пекло, але не зреклася своїх принципів. Організатори студентської конференції вірять у те, що такий життєвий настрій переймуть для себе усі слухачі медичного університету.

«Per aspera ad astra» – саме такими словами розпочалася перша доповідь про діяльність Сліпого. Цей відомий вислів повністю відповідає життєвому шляху патріарха. Наразі ми можемо впевнено стверджувати, що ця людина пройшла крізь життєве пекло, але не зреклася своїх принципів. Організатори студентської конференції вірять у те, що такий життєвий настрій переймуть для себе усі слухачі медичного університету.

Єлизавета Журба, І медфакультет, І курс, 5 гр.

ЦИТАТИ ЙОСИПА СЛІПОГО:

«Любіть свій нарід, за нього постійно моліться, для нього працюйте, вчіться і жийте! Патріархат єдиний може нас урятувати як національну спільноту».

«Дивімся на своє власне духовне добро, на спасіння наших душ – і тоді буде між нами єдність, в першу чергу на церковному полі, а опісля на національному й державному».

«Не стидайтесь свого рідного, дорожте своєю духовною спадщиною. Яка ж вона, ця наша духовна спадщина цінна і багата!».

«Полюбте науку, плекайте і збагачуйте її своєю працею і своїм знанням, будьте її служителями! Здвигайте храми науки, вогнища духовної сили церкви і народу, пам'ятаючи, що немислиме повне життя церкви і народу без рідної науки. Наука – це їхнє дихання життя!».

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Історичні кроки славетної школи педіатрів Харківщини

6–7 грудня була проведена науково-практична конференція з нагоди 100-річчя Харківського товариства дитячих лікарів та 120-річчя заснування кафедри педіатрії Харківського національного медичного університету «Медико-соціальні проблеми здоров'я населення: від малюка до дорослого».

У роботі конференції взяли участь понад 450 лікарів-педіатрів та неонатологів. Серед учасників конференції – провідні науковці з усіх областей України.

Урочисте засідання відкрив проректор з наукової роботи В.В. М'ясоєдов: «Приємно, що такий представницький форум проходить у стенах нашого університету. За ці роки змінювалися підходи й погляди на методи лікування та діагностики, але традиційним і незмінним залишилося відношення педіатрів до служіння маленьким пацієнтам, залишалася сміливою їхня наукова думка, самовідданість у досягненні й збереженні здоров'я дітей. Упевнений, що конференція буде успішною і досягне всіх поставлених цілей».

Учасників конференції привітали заступник начальника, начальник відділу з питань організації охорони дитинства та материнства Головного управління охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації Т.П. Єфименко, директор Департаменту охорони здоров'я та соціальних питань Харківської міської ради Ю.В. Сороколат. За сумлінну багаторічну працю кращі лікарі-педіатри були відзначені почесними грамотами ГУОЗ Харківської облдержадміністрації, Харківської міської ради, Харківської обласної асоціації педіатрів. Чимало теплих слів і подяки пролунало на адресу Харківського товариства дитячих лікарів та кафедр педіатрії.

Відкрила наукове засідання голова Харківської обласної асоціації педіатрів, завідувач кафедри педіатрії №1 та неонатології професор Г.С. Сенаторова, яка ознайомила присутніх з історією товариства дитячих лікарів Харківщини.

Товариство дитячих лікарів Харківщини було засновано 12 грудня 1912 року за ініціативою І.В. Троїцького та групою професорів медиків. Протягом столітньої діяльності головами правління були І.В. Троїцький (1912–1919), Я.С. Аркавін (1919–1929), С.Я. Шаферштейн (1929–1939), Н.М. Фрішман (1939–1941), С.М. Ямпольський

(1945–1951), В.А. Білоусов (1951–1971), В.С. Приходько (1971–2010).

З перших засідань товариства дитячих лікарів визначили основні напрямки роботи: удосконалення клінічної практики педіатрів, товариське зближення лікарів, боротьба з дитячою захворюваністю та смертністю.

У 1997 році товариство дитячих лікарів було реорганізовано в Харківську обласну асоціацію педіатрів, яка увійшла до складу асоціації педіатрів України. В останні роки розширюється співробітництво з провідними клініками України та ближнього зарубіжжя, провідними клініками Європи, США.

Продовжуючи традиції своїх вчителів, Харківська асоціація педіатрів щорічно у вересні проводить розширений пленум Асоціації педіатрів, присвячений пам'яті В.А. Білоусова, де розглядаються найактуальніші питання діагностики, лікування та профілактики різних захворювань у дітей.

На сьогоднішній день члени товариства разом зі своїми колективами розробляють найважливіші напрямки педіатрії: дитячої кардіології, пульмонології, гематології, неонатології, ендокринології, гастроентерології, нутриціології, алергології, остеопорозу, атеросклерозу та первинної артеріальної гіпертензії у дитячому віці, епігенетичної педіатрії, невідкладних станів дитячого віку, розглядають медико-соціальні проблеми підліткового віку.

Протягом 2 днів роботи конференції проведено 5 пленарних засідань. Особливу увагу було приділено обговоренню пріоритетних завдань педіатричної науки та практики в контексті надання хірургічної, кардіологічної допомоги, розв'язанню питань сучасної антибіотикотерапії респіраторних інфекцій, проблем діагностики, лікування та профілактики поширених захворювань дитячого віку, розглянуто особливості епігенетичних хвороб.

Педіатри з усієї України обмінялися досвідом та отримали нові знання щодо діагностики та лікування дітей з соматичною патологією.

*Г.С. Сенаторова, завідувач кафедри педіатрії №1 та неонатології, професор
О.В. Омельченко, доцент кафедри*

МІЖНАРОДНА АКЦІЯ

«СТОП НАСИЛЬСТВУ!»

10 грудня з нагоди щорічної Міжнародної кампанії «16 днів проти насильства» та Міжнародного дня прав людини в Харківському національному медичному університеті відбулася акція «Стоп насильству!». Студентами-волонтерами й активістами Координаційної ради студентського самоврядування були виготовлені та розповсюджені листівки з теми ттики протидії насильству.

У рамках Міжнародної акції 26 листопада на Майдані Свободи пройшов молодіжний флешмоб за участю студентської молоді вищих навчальних закладів міста та волонтерів, серед яких були й представники нашого університету. Організатори заходу намагалися продемонструвати пересічним громадянам ідею неприпустимості насильства як засобу спілкування та вирішення конфліктів.

Волонтери медичного університету є активними учасниками акцій та заходів у нашому місті. Напередодні Міжнародного дня волонтерів, який відзначається 5 грудня, Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Дзержинського району м. Харкова висловив подяку студентам-волонтерам за активну життєву позицію, самовіддану працю і вагомий особистий внесок у розвиток волонтерської діяльності.

ВІТАЄМО!

Співробітниками ХНМУ одержано патенти на такі винаходи та корисні моделі:

- Спосіб діагностики фіброзу легенів у хворих на хронічну бронхолегеневу патологію пилової етіології. Автори: **І.Ф. Костюк, О.П. Нагорна, Т.М. Міткеєва.**
- Спосіб прогнозування анемії у хворих на хронічну серцеву недостатність, що супроводжується хронічною хворобою нирок. Автори: **Н.Г. Риндіна, П.Г. Кравчун.**
- Спосіб оцінки активності еритропоєзу у хворих на хронічну серцеву недостатність та хронічну хворобу нирок з анемією. Автори: **Н.Г. Риндіна, П.Г. Кравчун, М.М. Мішина.**
- Спосіб керованої лапаротомії при розлитому перитоніті з клінікою абдомінального сепсису. Автори: **І.А. Криворучко, В.В. Бойко, М.В. Красносельський, Ю.В. Іванова, А.В. Сивожелізов, К.А. Ажгібесов, М.С. Повеличенко, С.-А.Т. Гоні, Е.К. Федоренко, С.В. Перепадя, А.С. Моїсеєнко.**
- Спосіб оцінки якості життя хворих на ускладнені форми хронічного панкреатиту. Автори: **І.А. Криворучко, Н.М. Гончарова, О.В. Арсен'єв, П.В. Свирепко, С.М. Тесленко, М.О. Сикало, О.А. Тонкоглас, Н.О. Грицюта, А.В. Сивожелізов, В.П. Колесник.**
- Спосіб діагностики персистенції хронічного запалення дихальних шляхів у дітей із бронхолегеневою дисплазією. Автори: **Л.М. Черненко, Г.С. Сенаторова.**
- Спосіб патолого-морфологічної діагностики ступеня пошкодження гепатобіліарної системи плодів та новонароджених від матерів, вагітність яких була ускладнена залізодефіцитною анемією. Автор: **О.С. Проценко.**
- Пристрій для створення експериментальної моделі дозованої осередкової травми. Автори: **А.В. Кісь, В.К. Сокол.**

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

В ДЕНЬ СВЯТОГО НИКОЛАЯ

ТЕАТРАЛИЗОВАННОЕ
ПРЕДСТАВЛЕНИЕ

Традиционно 19 декабря во всех европейских странах отмечается праздник святого Николая, с которого начинается череда новогодних и рождественских праздников. Традиция дарить в этот день подарки близким, особенно детям, пошла непосредственно от самого святого Николая, который, согласно легенде, постоянно одаривал бедняков, помогал многодетным семьям и сиротам. Если дети в течение года вели себя хорошо, слушались взрослых, то святой Николай тайком оставляет для них подарки. В ожидании праздника и, конечно, подарков малыши стараются вести себя хорошо, показывая Святому Николаю, что они всегда готовы быть послушными. Православные христиане кладут подарки детям под подушку, а католики – в оставленные с вечера большие носки.

Следуя многолетней традиции, в этот день наши студент-педиатры ежегодно проводят празднование Дня святого Николая для больных ребятшек, находящихся на стационарном лечении в детском отделении Клинической многопрофильной больницы № 17, которое является клинической базой кафедры пропедевтики педиатрии № 1.

В этом году в честь покровителя всех детей студенты III медицинского факультета III и IV курсов устроили веселое театрализованное представление, которое закончилось торжественным вручением подарков при поддержке Департамента здравоохранения Харьковского городского совета и главного врача КМБ № 17 доц. Д.В. Черепова.

В день, когда спускается
Николай с небес,
Все вокруг меняется,
Полон мир чудес.
Пусть получит каждый
В этот день святой,
Маленький подарок
От души большой!

И.Р. Синяева,

доцент кафедры пропедевтики педиатрии № 1

Новогодняя сказка

Многие считают, чтобы воспоминания о детстве были яркими и счастливыми, обязательно нужно: пускать солнечные зайчики, смотреть на звезды, строить шалаши, прыгать прямо в центр лужи, сидеть в темноте при свечах, смотреть на мир через цветные стеклышки.

Но самое главное для счастья – обязательно попасть в сказку, ведь карапузу ни дня не прожить без волшебства. Зима не зря самое сказочное время года – чего только стоят узоры на стекле, оставленные Снежной Королевой, или сани Деда Мороза с подарками для всех послушных детей!

В преддверии Нового года есть замечательный «день чудес»: день Святого Николая. Помните, как Вы в детстве засыпали с предчувствием предстоящих сюрпризов, с нетерпением ждали утра, чтобы получить долгожданный подарок? Да что хитрить, и сейчас, будучи уже взрослыми, мы с замислением сердца заглядываем под подушку, чтобы найти там большущую конфету, которую мама потихоньку припрятала утром.

Однако в нашем большом мире есть дети, для которых сказка может никогда не осуществиться и навсегда остаться просто красочными картинками в книжке. В КМБ № 17 есть отделение, где находятся дети, которых бросили родители. Отказники – вот такое страшное равнодушное название...

Студенты на парах пропедевтики педиатрии не только учатся быть настоящими врачами, а еще помогают медперсоналу ухаживать за малышами. Но сколько бы любви мы ни дарили малышам, этого всегда будет недостаточно, ведь настоящих родителей заменить невозможно.

Именно поэтому мы решили, что сказка для карапузов обязательно должна стать былью, и на пару пришли не с пустыми руками. Подарки выбирать было несложно, ведь малышам, лишенным домашнего тепла, не хватает очень многих обыденных на наш взгляд вещей. Посоветовавшись с врачами и нянечками, мы решили, что для совсем маленьких пациентов (а таких сейчас большинство в больнице) самыми лучшими подарками будут предметы ухода за детьми, поэтому мы принесли малышам памперсы, салфетки, прысыпки. Не знаю, поняла ли детвора, что это все для них, но улыбались во все имеющиеся зубы!

А вот с замечательным мальчишкой Сережей дело обстояло сложнее. Он в свои 2,5 года уже прекрасно понимает, что такое праздник и подарки, поэтому его ожидал вкусный сюрприз: мандарины и бананы (помните запах Нового года?)

Эмоции, которые испытываешь, когда видишь такие искренние улыбки, когда маленькие глазки с благодарностью смотрят на тебя, описать сложно. С пары мы ушли счастливые, растроганные, немного расстроенные, но очень надемся, что хотя бы ненадолго у нас получилось подарить детям волшебную сказку.

Дарья Кузнецова, студентка (III медфакультет)

В ДЕНЬ СЯГОГО НИКОЛАЯ

Николин день

Приближается долгожданное время – время зимних каникул и новогодних праздников. Эти дни неизменно связаны с чудом, а в чуде хочется верить всегда. Самый первый зимний праздник из длинной вереницы – 19 декабря, День Святого Николая.

В канун праздника дети, желающие получить подарки, ставят у двери или под окном начищенный ботинок, а рядом с ним кладут морковь или пучок сена, чтобы ослик Святого Николая не прошел мимо. Если в доме есть камин, то около него обязательно вешается самый большой носок. В предпраздничный вечер детишки кладут в башмак записочку, в которой пишут, что бы им хотелось получить. На Украине детки ищут свои подарки под подушкой. Считается, что подарки получают только послушные, а непослушным полагаются розги или камни. Но малыши в ожидании праздника и, конечно, подарков стараются дать понять Святому Николаю, что они всегда готовы быть хорошими.

В ряде стран мира принято, чтобы к малышам Святой Николай приходил со своей свитой. Его сопровождают двое ангелов и двое чертей. Первые должны сообщать своему покровителю о хороших детях, вторые же нашептывают Николаю обо всех провинностях. Побеждает, конечно же, всегда добро: никто из малышни не остается без подарков.

О подарках Святого Николая сложено множество легенд. Одна из них объясняет происхождение традиционного носка для подарков. Святой Николай решил помочь трем сестрам, которых из-за бедности никто не хотел брать в жены. Ночью в канун Рождества он бросил им через каминную трубу три мешочка с золотыми монетами. Сестры в тот вечер развесили сушить у камина свои выстиранные чулочки. В них-то и угодили подарочные мешочки от Николая.

Следует отметить, что 19 декабря – Международный день помощи бедным. Поэтому день Святого Николая отмечают не столько гуляньями, сколько добрыми делами. Существует поверье, что на Николая ничего нельзя делать для себя, а только для нуждающихся. Тот, кто забудет этот обычай и обойдет бедных своей заботой, в течение следующих семи лет будет терпеть убытки.

19 декабря не забудьте сотворить чудо в своих семьях, а в ночь на праздник святого Николая загадывайте желания и верьте: Святой Николай их обязательно исполнит.

Оля Загора, студентка (III медфакультет)

Печенье «Николайчики»

Согласно поверью Святой Николай вместе со своими помощниками-ангелами накануне праздника выпекает в подарок детям печенье в форме звездочек, которое, попадая в мешок Святого, принимает образ создавшего их мастера. Такие звездочки называют «николайчиками». Этот символ небесных светил подчеркивает, что Николай в этот день спускается на Землю с небес.

Для теста понадобится: мука — 4 стакана, молоко — 8 столовых ложек, яйца — 2 штуки, мед — 2 столовые ложки, сливочное масло — 2 столовые ложки, сахар — 1 стакан, сода питьевая — 0,5 чайной ложки, мак — по вкусу.

Для шоколадной глазури: масло — 20 гр., маргарин — 50 гр., сахар — 8 чайных ложек, какао — 6 чайных ложек, молоко — 4-5 столовых ложек. Все ингредиенты размешать и довести до кипения на медленном огне.

Для лимонной помадки: сахар — 300 гр., вода — 0,5 стакана, уксус — 1 чайная ложка, сок одного лимона, сливочное масло — 1 столовая ложка, ванилин.

Сироп варят из сахара, воды и уксуса, затем добавляют масло и лимонный сок.

Яйца растереть с медом и сахаром, добавить промытый и запаренный мак, замесить из оставшихся компонентов крутое тесто. Раскатать его в пласт толщиной 1,5 см. Формочкой вырезать печенье, которое выложить на смазанный маслом противень. Выпекать в духовке до золотистого цвета. Готовое печенье покрыть шоколадной глазурью, на которой лимонной помадкой нанести рисунок.

НОВОГОДНЕЕ ЭССЕ

В ожидании чуда

Почти у всех Новый год ассоциируется со снегом, елкой, мандаринами и оливье. Конечно же, без этих атрибутов праздник не праздник. И каждый год 31 декабря мы все верим в чудо. Даже самые скептически настроенные люди, которые говорят, что они уже давно выросли, не верят в Деда Мороза и всю эту «ерунду», тайно, не признаваясь даже самим себе, надеются, что увидят старика в красном халате или оленей на небе. А также все хотят увидеть, как падает снег в новогоднюю ночь.

Я искренне радуюсь, когда смотрю на детей. Вот уж кто действительно счастлив! Им не надо неделю бегать по магазинам в поисках подарков. В лучшем случае чадо нарисует родителям открытку с елочкой. Детям не надо готовить полдня, чтобы порадовать семью вкусностями. Им не надо ломать голову над тем, как же сделать новогоднюю ночь незабываемой. Можно есть много конфет, мандаринов и поздно лечь спать, праздник ведь! Дети просто ждут подарков, веселья и того самого чуда, в которое мы уже не верим. Вспомните свое детство. Уверена, что для вас Новый год был самым любимым праздником. Я с улыбкой вспоминаю, как готовилась к празднику, когда была маленькой. Однажды 29 декабря папа принес в квартиру елку, и я прыгала от радости, потому что это было так неожиданно! А в следующие годы он обязательно брал меня с собой, чтобы выбрать пушистую красавицу. Каждый год мы с мамой делали новогодние игрушки и пекли печенье. Помнится, я написала письмо Деду Морозу, положила его в бумажный чулок, а на следующий день оно исчезло. Я ведь искренне верила, что его забрал тот самый «дед с бородой». До сих пор помню, как я мечтала о красных лаковых туфлях весь год и утром нашла их под елкой.

Все-таки детство – замечательная пора. Иногда так хочется туда вернуться! Хотя, собственно говоря, нам никто и мешает. Почему бы в этот Новый год не разрешить себе немножечко побыть детьми, например, испечь то самое печенье на елку? Или вырезать много снежинок и наклеить их на окна. Повесить на елку тот самый бумажный чулок и положить туда письмо дедушке Морозу. А вдруг оно исчезнет? Желаю всем этот Новый год встретить по-особенному ярко! Даже если чуда не случится, хорошее настроение будет обеспечено на весь год.

Ирина Ивченко

АФОРИЗМ – ЭТО ЖЕМЧУЖИНА МЫСЛИ

- Мы уже не празднуем Новый год – мы празднуем, что выжили в старом. NN
- Каждый Новый год начинал новую жизнь, но хватало ее ненадолго, потому что жить-то надо! Александр Кулич
- Подарки, как и добрые советы, доставляют радость дающему. Эдуард Эррио
- Подарки получает тот, кому есть чем отдавать. Богдан Бжезинский
- Купленная курица дешевле подаренной. «Пшекруй»
- Книга – лучший подарок, но подарок лучше, чем книга. Жанна Голоногова
- На маленьких подарках держится дружба, на больших – любовь. Янина Ипохорская
- Ничто так не разжигает подозрений жены, как неожиданный подарок от мужа. NN
- Идеальный подарок: вещь, которую женщина может обменять в магазине даже месяц спустя. NN

Из книги «Азбука афоризмов от А до Я» А.Н. Туренко

! ЗАПОБІГТИ, ВРЯТУВАТИ, ДОПОМОГТИ**Безпека використання піротехнічних виробів
під час Новорічних свят**

У зв'язку зі збільшенням випадків травмування неясними піротехнічними виробами під час Новорічних свят необхідно неухильно дотримуватися правил безпеки.

Якщо ви все ж таки вирішили самостійно влаштувати феєрверк на свята, порадувати своїх дітей, друзів і знайомих, запам'ятайте наступні правила:

- не можна носити піротехнічні іграшки в кишенях;
- не можна спалювати їх у багатті;
- не можна розбирати вироби та піддавати їх механічним впливам;
- не можна працювати з піротехнічними виробами в нетверезому стані;
- не можна курити, працюючи з піротехнікою;
- зберігайте піротехнічні вироби у недоступному для дітей місці;
- не допускайте відкритого вогню у приміщенні, де зберігаються вироби;
- розташуйте їх подалі від обігрівальних приладів;
- не використовуйте піротехнічні засоби для ігор;
- чітко дотримуйтеся інструкцій, які повинні мати всі піротехнічні засоби.

Місце для феєрверка слід вибрати завчасно. В ідеалі це має бути великий відкритий майданчик (двір, скверик або галявина), вільний від дерев та будівель. Також слід уважно оглянути вибране місце, подивившись, чи немає поруч (у радіусі 50 м) пожежебезпечних об'єктів, автостоянок, лікарень. Якщо феєрверк влаштуєте за містом, поблизу не повинно бути опалого листя, сухої трави або сіна.

Глядачі мають знаходитися на відстані 20–25 м від пускового майданчика, обов'язково з навітряного боку, щоб вітер не зносив на них дим і неспалені частини піротехнічних засобів.

Запам'ятайте!

• Не купуйте петарди і феєрверки на ринках, в електриках, у підземних переходах, а тільки в магазинах, що мають держліцензію на продаж піротехніки. Придбана з рук піротехнічна іграшка може розірватися вже у момент підпалу, а як вона діятиме в процесі спалювання порохової суміші – взагалі непередбачувано.

• Не підходьте до місця проведення феєрверку (салюту) ближче ніж на 300–400 м.

• Не збирайте залишки ракет, що впали на землю, вони можуть вибухнути прямо у вас у руках, і в жодному разі не кладіть їх до кишені, це може призвести до трагічних наслідків.

• Кожен вироб повинен мати розгорнену інструкцію українською або російською мовою, яка містить обмеження в користуванні за віком (чи можна давати в руки дітям) і правила утилізації.

• Переконайтеся, що термін придатності піротехніки не скінчився. Багато нешкідливих хлопавок після тривалого зберігання стають смертельно небезпечними. Бавлячись з уже купленою піротехнікою, не намагайтеся дізнатися, що у ракети всередині. Не виключно, що ваша цікавість може коштувати

вам життя.

• Не купуйте піротехніку з дефектами. Якщо корпус тріснув, роздувся або видно, що виріб намок, не чіпайте його. Подивіться, чи немає на поверхні ракети сірого або чорного нальоту, бо в будь-який момент вона може спалахнути від тертя.

• Якщо запальний шнур коротший, ніж два сантиметри або зламаний, то після запуску ви не встигнете відбігти на безпечну відстань.

• Піротехніку не можна зберігати без упаковки, в якій вона була продана, тим більше не носіть її в кишенях – суміш, яка містить порох, може вибухнути від тертя, а ви перетворитеся на живий факел.

• Не лягайте спати відразу, якщо спалили в квартирі кілька бенгальських вогнів. Після цього у повітрі залишається мало кисню, воно насичується шкідливими продуктами горіння, тому обов'язково провітриті приміщення.

• Салют – штука запальна. Температура крапель магнієвих сполук, що утворюються при горінні, сягає 3000 градусів.

• До будь-якого піротехнічного виробу не можна підходити раніше, ніж через 2 хв після закінчення його роботи. А до багаторядних краще не підходити ще довше. До речі, якщо в пристрої закладено більш ніж 90 зарядів, купувати його не рекомендується. Це вже професійне устаткування. У невмілих руках воно може виявитися дуже небезпечним.

Дотримуйтеся цих порад, і застосування піротехнічних засобів принесе вам радість і не заподіє шкоди.

П.М. Боднік, МВН міських курсів ЦО м. Харкова,
М.М. Волощук, начальник штабу ЦО університету

Пожежна безпека під час масових заходів

Організовуючи урочисті заходи (ранок, святковий вечір, бал-маскарад), перш за все потрібно подбати про безпеку життя і здоров'я їх учасників. Протипожежний стан будівель і приміщень має відповідати існуючим вимогам. У приміщеннях, де відбуваються заходи за участю великої кількості людей, повинно бути не менше двох виходів на вулицю та сходовий майданчик. Над запасним виходом має світитися табличка «Вихід», а двері повинні легко відчинятися. Необхідно звільнити проходи від сторонніх предметів і обновити плани евакуації, перевірити стан системи протипожежного водопостачання, укомплектованість кранів, кількість і стан вогнегасників, призначити відповідальну особу за підготовку до святкових заходів і забезпечення людей. Кількість присутніх визначається з розрахунку 0,75 квадратного метра площі на

одну людину. У приміщенні при проведенні заходів за участю дітей обов'язково мають бути педагоги, проінструктовані про заходи пожежної безпеки і правила евакуації у випадку пожежі.

Не можна встановлювати ялинку в проході й поблизу виходів. Вона має бути надійно укріплена, при цьому гілки повинні сягати не далі одного метра до стін і стелі. Люмінаційні прикраси ялинки повинні проводитися лише кваліфікованими спеціалістами. Прикрашаючи ялинку, не використовуйте вироби з легкозаймистих целулоїдних матеріалів і вати, не оброблені вогнезахисним розчином.

Категорично заборонено користуватися поблизу ялинки свічками і піротехнічними виробами.

Е.І. Довгяло, МВН вищої категорії міських курсів ЦО м. Харкова
М.В. Самойленко, інженер з пожежної безпеки ХНМУ

КРАЩИЙ СТУДЕНТ

3 ДИНАСТІЇ ЛІКАРІВ

Надія Христенко, студентка IV факультету IV курсу, виросла в сім'ї, в якій білий халат асоціювався не з хворобою, а з чимось дуже звичним і рідним. І це не випадково, адже в родині, починаючи від прабабусі, в кожному поколінні є лікарі. Змалку Надія була допитливою і творчою дитиною. Відмінно закінчила школу мистецтв за класом вокалу: виконувала соло у вокально-інструментальній студії «Мелодія».

Під час навчання в ліцеї брала активну участь в організації та проведенні культурних заходів. На конкурсі краси отримала звання «Міс Ліцей-2006». Почала займатися наукою, з 8-го класу була обрана президентом науково-учнівського товариства «Квант», яким керувала до закінчення ліцею. У 2008 році Надія отримала диплом I ступеня в обласному етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідних робіт учнів-членів Малої академії наук України, що дало їй змогу стати дійсним членом наукового товариства МАН України в секції «Психологія».

У стінах Харківського національного медичного університету Надія продовжує свою наукову діяльність. Не забуваючи про основний обов'язок студента – вчитися, вона бере активну участь у наукових заходах, має дипломи I ступеня, почесні грамоти, сертифікати учасника наукових конференцій, є автором більше десятка публікацій у збірниках наукових конференцій серед молодих учених та студентів всеукраїнського і міжнародного масштабу. Вона староста гуртків на кафедрах фармакології, гігієни та екології № 1, ЛОР, знаходить час для занять у гуртках медичної реабілітації та терапії. Крім того, удосконалюючи власні організаторські здібності, Надія бере активну участь у суспільній діяльності університету. Як староста курсу, допомагає вирішувати повсякденні питання. У клубі «Що? Де? Коли?» завжди готова прийти на допомогу своїй команді та захищати честь факультету.

Проте найважливішим є те, що Надія чуйна, уважна й дружелюбна дівчина, може вчасно розрядити обстановку та підтримати своїх товаришів у важкі моменти життя.

Эпонимы в анатомии человека

Из книги «Эпонимы в анатомии человека»
под ред. проф. Н.А. Волошина

Linea arcuata – Дугласова линия

Джеймс Дуглас (James Douglas) (1675–1742) – шотландский физиолог, анатом, врач. Был довольно известным анатомом, работал хирургом и акушером-гинекологом в Лондоне. Проводил публичные вскрытия в своем доме. Был приближенным королевской семьи и личным врачом Английской Королевы.

Ligamentum lacunare – Жимбернатовая связка

Луис Жимбернат (Don Manuel Louise Antonio de Gimbernat) (1734–1816) – испанский анатом и хирург. Работал профессором анатомии в Королевской школе хирургии в Барселоне, а позже – президентом всех хирургических школ в Испании. Во время войны с Наполеоном он поддерживал сторону захватчиков, по окончании которой был полностью разжалован королем Фердинандом VII.

Ligamentum reflexum – связка Коллези

Абрахам Коллез (Abraham Colles) (1773–1843) – ирландский хирург и анатом. Работал профессором анатомии, физиологии и хирургии в Королевской коллегии хирургов, в которой позже был выбран президентом. Компетентный лектор и педагог, он держал свою коллегию на высоком уровне в Европе на протяжении двух десятилетий.

ВЕСЕЛЫЕ И НАХОДЧИВЫЕ

КВН ДО КИЕВА И ДО ЛУГАНСКА ДОВЕДЕТ

20 ноября в город Киев приехали лучшие студенческие команды КВН из всех уголков Украины. На сцене НТУУ «КПИ» собрал всех Всеукраинский фестиваль студенческих команд КВН, посвященный Международному Дню студента.

Сборная команда КВН ХНМУ «Осторожно, харьковчане» не осталась равнодушной и откликнулась на предложение принять участие в данном мероприятии. Открывали фестиваль хозяева – «Молодежная сборная НТУУ «КПИ», далее выступили гости из Симферополя, будущие агрономы, команда КВН «АПК». Продолжали феерию команды из Киева: сборная НАУ и сборная университета им. Шевченко. Следующими на сцену вышли наши соседки-полтавчанки «Программа защиты принцесс», а вслед за ними и сами гости из первой столицы «Осторожно, харьковчане». Наши ребята поддержали атмосферу праздника качественным юмором. Фестиваль продолжили старшие хозяева – сборная команда КВН НТУУ КПИ «Мама хототала». Завершали конкурсную программу перелетом с запада на восток «Отдыхаем вместе» Хмельницкий и «ДТП» Луганск.

Пока жюри распределяло номинации среди участников фестиваля, вне конкурса зал радовала легендарная команда КВН «Девчонки из Житомира».

По итогам фестиваля команда КВН «Осторожно, харьковчане» получила гран-при в номинации «Команда КВН будущего».

11 декабря город Луганск по традиции принимал первый тур Студенческой лиги Ассоциации КВН Украины. Зал Луганского национального аграрного университета собрал 9 сильнейших команд из 9 разных вузов Украины.

Борьба обещала быть захватывающей. Организаторы предложили сыграть 5 конкурсов: приветствие, разминка, видео и импровизационный, а также домашнее задание. Тема игры: «Машина времени».

«Осторожно, харьковчане» на своей «машине времени» – поезде Харьков-Луганск, поехали завоевывать первые баллы Студенческой лиги. Просмотрев первую игру, сделал разбор ошибок других команд, Харьков вышел на сцену во второй игре вместе с хозяевами тура «ДТП» Луганск.

По итогам всех 5 конкурсов сборная команда КВН ХНМУ заняла III место, пропустив вперед сборную команду ЛНАУ «ДТП» и команду из Полтавы «Animal Planet».

Приехав на Слобожанщину, все участники команды взялись за учебу, так как скоро Новый год и его нужно отмечать с чистой совестью и заполненной зачеткой, потому что «как Новый год встретишь – так его и проведешь».

Ребята поздравляют всех преподавателей, сотрудников, студентов нашего университета с Новым 2013 годом! А также напоминают всем без исключения о ценности улыбок, ведь смех (конечно же не без причины) – это залог крепкого здоровья.

А.Ю. Никонов, президент
КВН ХНМУ
Евгений Журавлев,
капитан команды

НАШИ КОРИФЕИ

В годы моей учебы в ХМИ **Людмила Трофимовна Киричек** была доцентом кафедры фармакологии. Я помню очень строгую, красивую, стройную молодую женщину, которая наряду с заведующим кафедрой фармакологии профессором Н.С. Харченко читала нам, студентам медицинского факультета, лекции по фармакологии. Экзамен я тоже сдавала Людмиле Трофимовне. Очень волновалась, но, зная объективность Людмилы Трофимовны, взяла себя в руки и получила «отлично». Через много лет, уже будучи заведующей кафедрой фармакологии, я снова стала учиться у Людмилы Трофимовны. А учиться было и есть чему.

Невероятная требовательность к себе, глубокие знания, исключительная честность и порядочность, трудоспособность – основные черты Людмилы Трофимовны. Именно они снискали ей высокий авторитет в нашем вузе и далеко за его пределами.

Дорогая Людмила Трофимовна, спасибо Вам за все! Вы для нас – главная опора и поддержка. От всей души желаю Вам быть всегда в центре деловой жизни кафедры, университета, Ассоциации фармакологов Украины, наставляя и направляя нас со своей ответственности Вам энергией. Здоровья, вдохновения, благополучия Вам и Вашей замечательной семье!

Т. В. Звягинцева,
зав. кафедрой фармакологии
и медицинской рецептуры, профессор

БЛАГОДАРНОСТЬ УЧИТЕЛЮ

Так сложилось, что 9 декабря весь коллектив кафедры фармакологии каждый год ожидает с нетерпением. В череде серых, будничных ноябрьских-декабрьских дней день рождения Людмилы Трофимовны – большой и светлый праздник, дарящий всем радость и хорошее настроение. Это в характере самой именинницы – не просто принимать поздравления, но одаривать окружающих своей добротой, щедростью и душевным теплом.

Медицина в общем, и фармакология в частности, – наука с многолетними традициями, фундаментальной научной школой и преемственностью поколений. Кафедра фармакологии и медицинской рецептуры ХНМУ существует с 1805 г. и была первой в Украине. В этих стенах работали профессор Е.С. Гордеенко, Я.Я. Постолев, А.И. Черкес, Н.С. Харченко. Именно они разработали новые научные направления в биохимической фармакологии и токсикологии, патологической фармакологии с использованием экспериментальных моделей, которые актуальны и по сей день. Вместе с Николаем Семеновичем Харченко более 50 лет назад начинала работать и Людмила Трофимовна. На протяжении научной деятельности под ее руководством защитились десятки докторов и кандидатов наук, создано целое направление по изучению фармакологии стрессоректоров, написаны монографии и сотни статей. Сменяются поколения, мы больше спешим и суемимся по мелочам, уходят традиции и тот особый академический дух, присущий известным ученым прошлого века. Благодаря Людмиле Трофимовне у нас есть возможность впитать и почувствовать ту интеллигент-

ность, порядочность, высокую моральность, глубину знаний и научных суждений, которые, к сожалению, уходят вместе с эпохой.

Добрую половину своей жизни, а то и больше, мы отдаем работе, тратим много времени, сил, эмоций. Не работаем – практически живем. И одновременно учимся, не только профессии, а и правильному отношению к жизни. Учимся у Людмилы Трофимовны работать над собой, критически относиться к ситуации, учимся думать и понимать, самодисциплинироваться. Еще учимся доброте и человечности. Ведь иногда достаточно искренне пожелать доброго утра, переглянуться – и настроение улучшится. Во многом именно благодаря Людмиле Трофимовне хочется приходить на кафедру и желать друг другу доброго утра.

Людмила Трофимовна, спасибо Вам за Ваш прекрасный педагогический талант, за то, что Вы воспитали и продолжаете воспитывать нас! Спасибо за Ваши блестящие академические лекции, за Вашу скрупулезную и вдумчивую внимательность к нашим первым (и не первым) статьям и научным работам. Мы гордимся, что именно Вы сыграли ключевую роль в становлении нас как ученых, именно Вы были нашим научным руководителем и именно Ваши идеи мы постарались воплотить в своих научных исследованиях!

От всей души желаем Вам здоровья, творческого вдохновения, неиссякаемой энергии, благополучия и новых благодарных учеников!

*С любовью и уважением,
коллектив кафедры фармакологии
и медицинской рецептуры*

С Новым годом!

Кружась легко и неумело,
Снежинка села на стекло.
Шел ночью снег густой и белый –
От снега в комнате светло.
Чуть порошит пушок летучий,
И солнце зимнее встает.
Как каждый день – полней и лучше,
Полней и лучше Новый год...

Александр Твардовский

К нам Новый год идет из сказки,
Чтоб покатасть нас на салазках,
Чтоб поиграть с нами в снежки,
Одеть нам на ноги коньки.
К нам Новый год приходит в гости:
Веселье, смех, подарки, тосты,
Там серпантин, здесь конфетти,
Вокруг бенгальские огни.
Желаю всем под Новый год,
Чтоб белый снег пошел кругом,
Чтобы мороз щипал за уши,
А мы все дружно ели суши,
Веселый хоровод водили,
Шампанского немного пили,
Чтобы исполнились мечты:
Снегурка, Дед Мороз и ты.
Желаю всем улыбок ярких,
Не экономить на подарках,
И не жалеть красивых слов,
Удача пусть приходит в дом.
Огнями пусть сверкают елки,
Искрится в воздухе снежок
Всех поздравляю с Новым годом
С прекрасным и чудесным днем!

Татьяна Кулик, студентка
(II медфакультета)

ПОЕТ, ЩО ОСПІВУЄ ЖИТТЯ

Постать Богдана-Ігоря Антонича (1909–1937) вабить дослідників своєю надзвичайною самотністю. Серед широкого кола його літературних зацікавлень – поезія вічних метаморфоз О. Хайяма, Р. Рільке, Г. Лорки, А. Рембо, Ш. Бодлера, У. Вітмена; нові для української літератури 30-х, але звичні в польській протиставлення тілесного й духовного в людині К. Вежинського.

Могутній талант митця, який вийшов із лемківської сільської родини священика, формувався під впливом українського фольклору, далі – навчання в польській гімназії м. Сяноку та на відділі славистики Львівського університету, тому поезія Антонича увібрала як символіку слов'янського язичництва, так і біблійні мотиви. У скрутних обставинах визрівав український патріотизм поета. Давнє українське язичництво у своєму лемківському варіанті переплітається у поета з біблійними уявленнями, що особливо яскраво можна простежити на рівні астральної символіки та мотивів землепоклоніння. Сюжет біблійної легенди наповнюється язичницькими символами, а крізь поганські уявлення чітко проглядають образи Христа, Марії, рідше – Бога-Отця, а також різних християнських святих, схожих на язичницьких. Вірші «Різдво» та «Коляда» є яскравим доказом самотності таланту митця, який прожив недовго, але яскраве та духовно багате життя.

Рубрику ведуть викладачі кафедри української мови, основ психології та педагогіки **О.В. Самолисова** та **С.А. Унковська**

КОЛЯДА

Тешуть теслі з срібла сани,
стелиться сніжиста путь.
На тих санях в синь незнану
Дитя Боже повезуть.

Тешуть теслі з срібла сани,
сняться весняні сні.
На тих санях Ясна Пані,
очі наче у сарни.

РІЗДВО

Народився Бог на санях
в лемківським містечку Дуклі.
Прийшли лемки у крисанях
і принесли місяць круглий.
Ніч у сніговій завії
крутиться довкола стріх.
У долоні у Марії
місяць – золотий горіх.

ДОВІДКА

6 липня 1937 року Антонич помер. Він захворів на апендицит і після вдалої операції вже мав намір виписуватися з лікарні додому, але одразу інша важка недуга – запалення легенів – підкосила його навкі. Сонячного липневого дня сумна процесія відправляла його львівськими вулицями на Яніпський цвинтар. Смерть передчасно забрала поета, змістом творчості якого було оспівування життя.

За життя Антонич здобув славу одного з найкращих поетів, однак після смерті про нього не згадували протягом деякого часу. Видавали й впорядкували його твори друзі. Антонич став легендою Львова й улюбленим поетом українців наприкінці ХХ століття.

ХРАМИ І ЦЕРКВИ ХАРЬКОВА

ХАРЬКОВСКАЯ ХОРАЛЬНАЯ СИНАГОГА

Харьковская еврейская хоральная синагога – крупнейшая в Украине и СНГ, вторая по величине в Европе после будапештской. Высота купола 42 м, зала – 30 м, крыши – 25 м. В зале площадью 450 м² могут разместиться 800–1000 человек.

Первая синагога была основана в Харькове в 1867 году. Для нее был приобретен старый усадебный дом в стиле «ампир» на бывшей Немецкой улице (Пушкинская, 12), первоначально принадлежавший Зарудному. Раньше там размещались мужской пансион профессора Робуша, затем женский пансион. Синагога находилась в этом доме до 1909 года, когда решили снести здание и построить на его месте другое.

В 1909–1914 гг. по проекту петербургского архитектора Я.Г. Гевирца при участии архитектора В.Я. Фельдмана построили большое новое здание хоральной синагоги, купол которого, покрытый листами чилийской меди изумрудно-зеленого цвета, внес в силуэт города неожиданный элемент восточного колорита.

После революции синагогу закрыли, и с 1923 года в здании размещался клуб имени III Интернационала, а после войны – детский кинотеатр, потом добровольное спортивное общество «Спартак».

В 1990 г. здание передали еврейской общине города. Был выбран раввин из Израиля, открылась еврейская библиотека, проводились культурные мероприятия, демонтированы спортивные залы. По мере усиления движения хасидов в 1992–1995 годах возник принципиальный конфликт между хасидами и главой реформистской общины Эдуардом Ходосом, который привел к переходу синагоги под контроль хасидизма. После пожара 1998 г. здание было отремонтировано и открыто в 2003 г. Автор проекта реставрации – харьковский архитектор В.Е. Новгородов.

С НОВЫМ ГОДОМ!

О традициях зимнего праздника

Новогодние зимние праздники имели очень много обрядов: люди играли в игры, пели песни и водили хороводы. Волхвы предсказывали будущее, а девушки гадали на суженого. Но главное – все ходили друг к другу в гости. Так, зайдя в дом во время праздника, на столе у наших предков можно было увидеть пироги в масле, вареники, кашу с медом, фаршированного гусем кисель. А после трапезы гостей обязательно угощали сладким напитком сурица.

А вот основные правила, которых придерживались древние славяне:

- 1) надеть что-нибудь новое, чтобы весь год проходить в обновках;
- 2) выбросить старые вещи, чтобы очистить дом и душу от всякого хлама;
- 3) первый день нового года провести весело, чтобы весь год был радостным;
- 4) приготовить к праздничному столу как можно больше угощений и лакомств, чтобы весь год жить в изобилии;
- 5) не одалживать деньги под новый год, раздать все долги, чтобы больше не быть в долгах.

Сейчас с новогодним праздником также связано множество разнообразных поверий и традиций. В Италии, к примеру, избавляются от старых вещей, а в Болгарии, когда люди собираются за праздничным столом, во всех домах на три минуты гасят свет. Эти минуты называют «минутами новогодних поцелуев», тайну которых сохраняет темнота. Неотъемлемой частью Нового года является новогодняя елка (в некоторых странах это атрибут празднования Рождества) и Дед Мороз – сказочный персонаж, который в новогоднюю ночь кладет под елку подарки послушным детям. Появились также и современные традиции Нового года – использование пиротехнических изделий: бенгальских огней, хлопушек, ракет, салютов, а также новогоднее обращение президента к народу по телевидению, новогодние концерты и фильмы.

Традиционно праздник Нового года считается семейным. Одни люди стараются провести его в атмосфере домашнего уюта и тепла, другие, наоборот, планируют торжество более веселого и зажигательного характера, в кругу друзей, с морем энергии, танцами и безграничным весельем. Некоторые любители экстрима спешат провести старый год и встретить новый как можно ярче, динамичнее. В наше время отмечать новый год на вершине горы или в пещере стало обычным делом для любителей острых ощущений. История помнит людей, которые отмечали этот праздник с аквалангами на морском дне, в полете с парашютом. Все хотят чего-то необычного и запоминающегося, стремятся удивить себя и окружающих. Именно этим и прекрасен праздник смены года.

НОВОГОДНИЕ РИТУАЛЫ

КАК СДЕЛАТЬ НОВЫЙ ГОД НОВЫМ НАЧАЛОМ?

Если в новогоднюю ночь загадать желание, оно обязательно сбудется. Детские сказки или реальность? Все мы знаем, что не всегда все желания исполняются. Однако иногда осуществляются такие мечты, которые на первый взгляд, кажутся просто фантастическими. Кто или что руководит нами? Звезды? Высшие силы? Игрушки ли мы в руках судьбы и наша жизнь зависит от удачного поворота колеса фортуны? В сегодняшнем разговоре оставим в стороне философию и мистику (насколько это возможно) и обратимся к источнику силы, скрытом в каждом из нас. От теории перейдем к практике.

Удивительно, но древние новогодние ритуалы часто перекликаются с рекомендациями современных специалистов в области достижения успеха. Что если нам удастся пробудить мощь древней магии и уже сегодня начать путешествие в мир, где желания исполняются? Древние обычаи и традиции на новый лад... «Я в сотый раз опять начну сначала, пока не меркнет свет, пока горит свеча». Многие традиции пришли к нам из глубины веков. Часто, даже не задумываясь, мы слепо сле-

дуем им, обращая внимание лишь на внешнюю сторону обряда. Между тем, в современной науке, в частности, в психологии, нашлось множество подтверждений их действенности и эффективности. Всем нам дорог момент, когда за одним праздничным столом собираются родные и близкие люди для того, чтобы проводить уходящий год и встретить новый. Но это лишь вершина айсберга, основная суть мудрого обычая скрыта под водами незнания, а может быть, за простой человеческой ленью.

Лист бумаги, авторучка, спокойное и удобное место, где можно остаться наедине с самим собой – все это необходимо для совершения ритуала по переходу из уходящего года в наступающий. Расслабьтесь и мысленно оглянитесь на прошедший год. Спокойно пролистайте в своей памяти листки календаря, месяц за месяцем, неделю за неделей, день за днем. Каких результатов вы достигли? Что хорошего произошло в вашей жизни? Что не получилось? Психологи утверждают, что когда из прошлого вызывается ощущение успеха, позитивная энергия переносится в настоящее и будущее. Успех рождает успех. Запишите свои победы на отдельном листе бумаги. Проживите в уме еще раз самые приятные моменты уходящего года. Почувствуйте, как «древнее колдовство» наполняет вас силой.

Есть еще один мощный трамплин для движения вперед – это неудачи и проблемы. Дело в том, что

в каждом негативе замаскирован урок. И вот что по этому поводу думает Брайан Трейси (специалист в вопросах успешного ведения бизнеса и личного развития): «Представьте, что самая большая проблема была создана для вас Вселенной. А внутри этой проблемы есть урок. Один из моих друзей говорит: «Когда Бог хочет сделать вам подарок, он заворачивает его в проблему. И чем больше подарок, тем в большую проблему он его заворачивает». Поэтому, если у вас большая проблема, то у вас большой подарок. А этот подарок – урок. И только тогда, когда усвоите его, сможете перейти к следующему этапу жизни. Но самое плохое, что может быть – это не выучить урок, который находится в проблеме». Оглянитесь назад и подумайте, все ли дары, скрывающиеся под оболочками неприятностей, вам удалось рассмотреть. Проведите тщательную ревизию собственных неудач и проблем, запишите полученные результаты под заголовком «Подарки». Ритуал проводов старого года практически завершен. Стрелки часов бегут, и этот год уже скоро уйдет в историю. Возьмите из него все самое ценное, поблагодарите Высшие силы за все, что произошло в вашей жизни, попрощайтесь с благодарностью за все отпустите его.

Теперь, когда пробьют куранты, вы будете по-настоящему готовы к встрече с будущим. Пусть этот Новый год станет для вас особенным! С наступающим!

ВОДЯНАЯ ЗМЕЯ: что она несет людям?

С одной стороны, Змея жесткая, холодная и расчетливая, с другой – мудрая и проникательная. Нельзя сказать, что год под знаком Змеи будет ровным, но в этот год лучше всего дела будут идти у людей умственных профессий, аналитиков.

Год не предполагает бурной деятельности, Змея нетороплива и медлительна, но все-таки способна на резкий рывок. Выберите тактику Змеи, и удача будет сопутствовать вам. В этот год лучше не суетиться, решать все вопросы не торопясь, все хорошенько взвесив и обдумав. Этот год располагает к умственному труду, развитию мыслительных процессов, развитию личности, ведь символ года – мудрая Змея, она покровительствует философам и мыслителям.

Год также будет удачным для людей, сведающих в дипломатии. Аккуратное ведение дел – залог успеха на все времена. В этот год лучше не тратить много денег – Змея больше накопитель и не приемлет больших трат, ведя аскетический образ жизни. На личном фронте в год Змеи не будет бурных романов. Но серьезность и основательность Змеи дает шанс встретить свою половинку или создать крепкие отношения. Если вы познакомитесь со своей половинкой в этот год, вас ждут красивые ухаживания и комплименты.

Год Змеи вступит в свои права 10 февраля 2013 г. и продлится по 31 января 2014 г.

Году Змеи соответствуют такие цвета, как черный, синий (голубой) и зеленый. Стихия – вода, которой присуща такая характеристика, как подвижность, динамизм и изменчивость.

Таким образом, талисман 2013 года – Черная водяная Змея. Черный цвет – это Космос, полярная ночь, «тьма над бездной», это цвет глубины вод. А это означает, что 2013 год потребует в первую очередь мудрых и взвешенных решений, не только принятых на основе анализа, но и выстраданных на эмоциональном уровне. Любая агрессия не характерна, но уж если будет проявлена, то пощады никому ждать не стоит.

Черная Змея несет людям неожиданные подспудные перемены, нестабильность и изменчивость. В год Змеи нужно заранее все планировать и правильно оценивать, прежде чем что-либо предпринимать. Нужно стать во много раз осторожнее и осмотрительнее.

Годы Змеи редко бывают напряженными и динамичными. Посмотрите на их символ – змею, сравните повадки этого пресмыкающегося с обыденной жизнью, и вы легко поймете, чего ожидать в следующем году. Змея – это скрытая медлительность, это мудрость, выносливость и терпение, поэтому и в течение года основной упор следует делать на творчество и образование, повышение квалификации, поиски ответов на сложные вопросы.

ВИТАЕМО ЛАУРЕАТИВ КОНКУРСУ «ЛІРА ГІППОКРАТА»!

З 7 по 10 грудня у м. Києві відбувся VIII Всеукраїнський фестиваль-конкурс мистецтв студентів-медиків та працівників лікувальних установ України «Ліра Гіппократа-2012». Від нашого університету у фестивалі взяли участь колективи «Троянда» та «Імпульс».

За результатами конкурсу Харківський національний медичний університет був нагороджений дипломом «За високопрофесійну плідну діяльність і подвижництво в галузі культури і мистецтва».

Лауреатами I премії стали колектив сучасного танцю «Імпульс» (керівник Євген Кириленко) та вокальний народний колектив «Троянда» (керівник Ірина Вус). Лауреатами II премії – студентка IV медфакультету Наталія Дурноп'ян та студент II медфакультету Євген Кириленко.

Щиро вітаємо з перемогою учасників колективу «Імпульс»: Євгена Кириленка, Наталію Кайду, Альону Кот, Дар'ю Бояринцеву, Світлану Костюк та учасниць колективу «Троянда»: Тетяну Іванчу, Тетяну Євдокімову, Ельвіру Салегу, Вікторію Сотнікову, Наталію Дурноп'ян.

М. Тарасенко

СПОРТ

Поздравляем девушек с победой!

8 декабря в Харьковской национальной академии городского хозяйства состоялся II чемпионат Украины по армспорту среди студентов. В соревнованиях приняло участие 228 спортсменов из 51 высшего учебного заведения страны. Наш университет представляли спортсмены: Арзу Гасанова (IV медфакультет, III курс), Анна Бойник (III медфакультет, V курс) и Дмитрий Думачев (V медфакультет, IV курс).

По результатам чемпионата наиболее успешными оказались девушки: Арзу стала чемпионкой (на правой руке) и завоевала бронзу (на левой руке), Анна получила бронзовую медаль (на левой руке). В общем зачете наш университет занял 15-е место.

Уверены, что при постоянной поддержке администрации университета и тренеров кафедры ФРСМ с курсом ФВ и здоровья в следующем году успех наших студентов только приумножится.

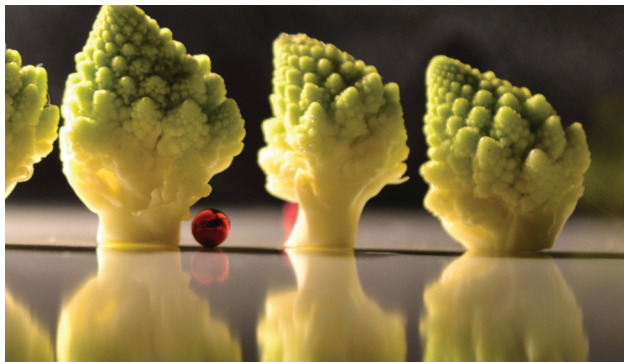
Максим Галашко, преподаватель кафедры физической реабилитации и спортивной медицины с курсом физического воспитания и здоровья

ЮВІЛЯРИ

У грудні свій ювілей відзначають: професор кафедри фармакології та медичної рецептури **Людмила Трохимівна Киричок**, доцент кафедри суспільних наук **Наталія Миколаївна Мартиненко**, лаборант кафедри офтальмології **Анна Вікторівна Крилова**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Галина Федорівна Цьома**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Світлана Володимирівна Дерев'яно**; керівник навчально-наукового центру **Дмитро Павлович Перцев**, доцент кафедри патологічної анатомії **Микола Миколайович Пітенько**.

Шановні ювіляри!

*Колектив університету щиро вітає Вас з днем народження!
Зичимо Вам щастя і здоров'я, успіхів у роботі, родинного затишку
і любові ваших рідних, близьких та друзів. Нехай здійсняться Ваші творчі
задуми та плани, а усі починання супроводжує надія та успіх!*

АРТ
Терапія

*Ну и елка, просто диво,
Как нарядна, как красива.*

*Автор творческих работ
Татьяна Золотарева*

«Медицинский университет»
Реєстраційне свідоцтво ХК № 193 від 29 червня 1994 р.
Засновник – Колектив Харківського національного
медичного університету.
Газета виходить один раз на місяць
Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.
Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60
e-mail: redakt@knuu.kharkov.ua
www.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 25.12.2012. Формат 60 x 90/4.
Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.
Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.
Тираж 500 прим. Зам. № 12/20.
Видання підготовлено та надруковано
у ТОВ ВПП «Контраст».
61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,
т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе
автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка
зору авторів публікацій може не збігатися з позицією
редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич
Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова